

Ídols

Gabriel Ferrater

Aleshores, quan jèiem
abraçats davant la finestra
oberta al pendís d'oliveres (dues
llavors nues dins un fruit que l'estiu
ha badat violent, i que s'omple
d'aire) no teníem records. Érem
el record que tenim ara. Érem
aquesta imatge. Els ídols de nosaltres,
per la submissa fe de després.

FERRATER, Gabriel (1968): *Les dones i els dies*: Barcelona: Edicions 62.